

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računari naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne štev. se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslojše štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastojni, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 19.

V Ptuj v nedeljo dne 8. maja 1910.

XI. letnik.

Škandali na Ptujski gori.

Ploj častni tržan. — Jurček Topolovec zapira kmete. — Narodnjaška banda na begu.

Pretekla nedelja dne 1. majnika bila je za Ptujsko goro velepomembna. Prebivalstvo iz cele fare je namreč na ta dan dokazalo, da ne mara za politiko viteza brinjeve veje hofrata Ploja. Kmetje iz cele fare so odločno Ploju pokazali, kje je pustil zanj mizar luknjo. In velika večina počtenih kmetov je javno svojo nezadovoljnost in svoje ogorčenje pokazala, da je neka gotovo klavna gospóda, ki je prišla slučajno na občinsko krmilo, imenovala enega Ploja za častnega občana. Nikdo na Ptujski gori ne mara hofrata Ploja, kakor k večjem le Klemenčič, ki ljubi tako vroče kognak, potem Kupčič, ki je bil plačan od države in se sponaša ne vemo s čem, nadalje Jurček Topolovec, ki je prvikrat in zadnjikrat „rihtar“ in ki sliši menda travo rasti, ker se pusti od zloglasnih hujskačev v nesrečo zapeljavati, in še nekaj petolizcev teh možic. **Kmetko ljudstvo samo pa je v nedeljo presneto jasno pokazalo, da se poživža na vse Plojeve laži in obljube . . .** „Narodnjaki“ na Ptujski gori pa so bili tako „pametni“, da so pri tem slavljenu hofrata Ploja še pokazali vso svojo brezobzornost in surovost. In to pot je Jurček Topolovec, po nesreči župan in trgu, napravil tako velikanski škandal, da si ga bode pač vse žive dni zapomnil. Mož, ki je bil izvoljen, da varuje postavo in pravice tržanov, ta mož je vrgel cesarsko postavo ob tla in je nanjo pljunil. Kakor v srednjem veku roparski vitezi vboge tlačene kmete, tako je skušal Jurček poštenega naprednega posestnika g. Repa zatreti. Brez vzroka in brez pravice je ta „čedni“ narodnjakarski rihtar g. Repa zaprl in držal od 11. ure dopoldne do 8. ure zvečer v neki prokleti luknji, v kateri mora sleherni pes crkniti, ako se ga pusti 24 ur tam. Topolovec kot rihtar je pljunil na postavo, on je brez pravice zaprl poštenega človeka, on je podoben turškemu sultanu; ali mi mu garantiramo, da si je s tem sam jamo skopal. Nobena lumparija ne ostane nezaknovana, prej ali slej se vse masčuje. Mi smo vse korake storili, da bode politična oblast in sodnija temu Jurčku Topolovcu postavne naučila. Kmetje in tržani pa so si svoje mnenje o temu človeku gotovo že napravili. Tako daleč pač še nismo, da bi en Topolovec poštene posestnike zapiral! Skrbeli bodemo, da ne zraste drevje v nebesa. . . . Da pa ves svet izve, kako nastopa narodnjaška banda, hočemo dogodne pretekle nedelje malo natančneje popisati. Omenimo, da se bodo s temi dogodki sodnija in tudi druga oblastva natanko pečali!

Kaj je bilo?

Prijatelj kognaka Klemenčič je menda duša cele stvari. Mož je semertija tudi trezen in tako je iztuhlal, da se mora hofrata Ploja „častnim“ tržanom imenovati. Zakaj? Kakšne so Plojeve zasluge za Ptujsko goro? Od Ploja vemo, da je

prijatelj brinjevega grmovja, da se mu je že vrglo besedo „lažnik“ v obraz, brez da bi se tega madeža opral, da se ga je vrglo iz deželnega zbora, da bode kmalu tudi iz državne zbornice odletel, da je človek, ki se je v svoji mladosti za Nemca delal, da je nemške podpore dobival, ki pa hoče danes vse Nemce žive požreti, čeprav še danes pošteno slovenski govoriti ne zna. Od Ploja vemo vse to in še več. Ali so ga Topolovec, Klemenčič o compagnia bella morda zato „častnim“ tržanom imenovali? Mi tega ne vemo! Mi ne vemo, kaj je vzrok, da gotovi ljudje Ploju med škricice njegovega fraka lezejo. Ali to vemo, da je smatrala pretežna večina prebivalstva fare Ptujška gora to vsiljivo klečeplaztvo pred enim Plojem za sramoto in za izzivanje. Ljudje se danes ne pustijo več od nikogar, tudi od hofrata ne, za norca imeti. Zlasti pa so bili kmetje zato razburjeni, ker jim je Ploj vedno vse mogoče podpore obljuboval, dobili pa ničesar niso. **Podpora na Ptujski gori so narodnjaki med seboj razdelili! Velika množina revnih kmetov pa ni dobila nič!** Iz tega vzroka je bilo ljudstvo razburjeno in se je le smejalo tistim par „narodnjakom“, kateri so vabili na Plojeve limanice. Od učiteljev à la Klemenčič se ljudje danes ne pustijo več politike učiti. En Jurček Topolovec morda še veruje, da je ta šomašter največji modrijan, ali ostali kmetje se lepo zahvalijo za to modrost. „Ljudska slavnost za Ploja je imela torej proti sebi — ljudstvo. Ni čuda, da je „narodnjakom“ takoj srce v hlače padlo. Poklicali so hitro žandarje na pomoč. Najmanje 8 žandarjev je varovalo dragoceno življenje hofrata Ploja in njegovih tovarišev. Zdi se nam, da je Ploj sploh zelo previden in strahopeten postal, odkar so ga v Ptuj 1. 1908 tako gorško pretepli . . .

Plojeva „fana“.

Narodnjaki so tistega Ploja, ki se niti slovenskega jezika naučil ni, seveda s slovenskimi zastavami pozdravljali. Med največje „čestilce“ hofrata Ploja pa spada gotovo naš vrli posestnik in krčmar g. Al. Repa. On ima Ploja tako rad, kakor par tisoč kron dolga. In g. Repa ve, zakaj „ljubi“ Ploja. Ne morda samo zaradi tega, ker mu je skušal Ploj vedno kolikor mogoče škodovati. Pač pa v prvi vrsti zato, ker g. Repa dobro ve, da je Plojeva ministerka politika največja nevarnost za našega itak dovolj vbožnega kmeta. Že iz tega stališča je hotel g. Repa hofrata Ploja počastiti. In — razobesil je Ploju raz svoje hiše „fano“. Seveda, „fana“ ni bila ravno iz same žide, tudi iz žameta ne, ampak za Ploja ni bila preslaba. Ta „fana“ je namreč obstojala iz starih žakljev, v katerih smo pač nekaj raztrganih lukenj opazovali. Poleg tega je kinčala to imenitno „fano“ tudi lepa, zelena brinjeva veja. . . . Ljudje, kmetje in kmetice, pa so se veseli smejali. Vpili so: „Aha, to so tisti žaklji, v katerih smo dobili od Ploja obljubljeno koruzo“. Drugi zopet so rekli: „Ni čuda, da kmetje te koruze nismo v roko dobili: žaklji imajo luknje in vsa koruza se je stresla“. . . . Z eno besedo: ljudstvo se je zabavalo in smejalo. Naj bode ta šala zdaj

dobra ali slaba; na vsak način ni to noben zločin, zaradi katerega bi se smelo poštenega posestnika zapreti. In vendar se je to zgodilo!

Jurček divja . . .

Okroglo ob 1/2 8. uri je g. Repa prvič to svojo „fano“ razobesil. Nakrat mu prinese občinski sluga pismo, v katerem zahteva rihtar Jurček, da naj g. Repa „v 5 minutah (!) „fano“ doli vzame, drugače mu jo bodo dali s silo doli vzeti.“ — G. Repa je pismeno odgovoril, da vzame svojo „fano“ doli, ako narodnjaki to tudi storijo. Za vsako silo pa dela župana odgovornega. Ob 1/2 9. uri prišel je rihtar z 2 žandarjoma in 1 obč. odbornikom (znanim od Nemcev živčim Gojkovičom). Zahtevali so, da Repa „fano“ doli vzami. On pa je rekel: „Če imate Vj postavo, te si jo pa doli vzemete“. Zahtevali so „v imenu postavne“ ključ in odnesli Repove žaklje proč (žakelj je bil sicer 1 K vredin in g. Repa ga do danes še ni nazaj dobil. Morda se hrani res Plojeva koruza v njem) . . . No, Repa je imel hvala Bogu še nekaj žakljev in jih je zopet vun izobesil. Ob pol 11. uri pride župan Jurček zopet z 2 žandarjoma in — pričeli so g. Repo v samotni kotiček siliti ter so tam nanj nemško (!) govorili. Repa jim je dal ključe in je rekel: Ako je „fana“ protipostavna, naj jo doli vzamejo! Ali zahtevali so, da naj Repa to stori. Vkljub temu, da je tako postopanje podobno nasilju, je g. Repa rekel, da sname „fano“, ako se mu to „v imenu postavne“ zapove. Na mesto da bi se to storilo, se je pa g. posestnika Repa aretiralo. Župan in 4 žandarji so ga gnali iz hiše, polne gostov, brez klobuka, tja v zapor. To je pravica, kaj? Zaradi ene šale človeka aretirati in s 4 žandarji gnati, brez klobuka, v slabem vremenu?! Tako pravico deli na Ptujski gori Jurček Topolovec. Mi ne vemo, v koliko so te aretacije orožniki krivi. Aratacijo izpregovoril je tit. stražmojster Božič. Vodja žandarmerijske komande pa je g. stražmojster Planinc, o katerem se pripoveduje, da je posebni prijatelj Klemenčičeve gospóde. Poizvedeli bodemo tudi to. Upamo pa, da so orožniki veliko bolje postavo vpoštevali, kakor en Jurček. In zato nosi brčkone tudi Jurček vso odgovornost!

Pošteni mož v zaporu.

Brez pravice in proti vsaki postavi je Jurček Topolovec zdijval ter g. Repo aretiral. Že zaradi tega bi moral Jurček dobiti breco, da bi kakor „luftbalon“ iz županskega stolca odletel. Ali kar je naprej zagrešil, je še hujshe. Prignal je g. Repo s pomočjo orožnikov v t. zv. „občinski zapor“. Ta „zapor“ je neka v hribu narejena luknja, v kateri niti kače in škorpjoni ne bi mogli živeti. Vrata imajo polno odprtino, tako da prihaja veter skozi. Pod nogami nič kot mokra zemlja, povsod polno pajčvonic. Vso pohištvo obstoji iz ene „prične“ brez vsega. Niti v Sibiriji nimajo takih „zaporov“. Kmetje so se splošno pomenkovali, da bi jih bilo sram, ako bi imeli take svinjske hleve. . . . In v tem „zaporu“, v tej za roparje preslabi

luknji je moral pošteno, g. Repa brez vzroka od 11. ure dopoldne do 8. ure zvečer biti. Bil je pri mrzlemu, nezdravemu vremenu v tej jami brez suknje in brez klobuka. Ob 4. uri prinesel je oče g. Repa klobuk in suknjo, ker se je bal za Repovo zdravje. Aliniso mu pustili stvar notri dati! Le skozi oknu podobno odprtino je mogel oče klobuk notri dati! Tekom 9 ur, v katerih je moral g. Repa po krivici v zaporu sedeti, ni dobil ničesar za jesti. Jurček se je pri Plojevi pojedini menda zastojnil, g. Repa pa je pustil lakoto trpeti. Občinski odbornik g. Wedenig je prišel ob 1. uri z nekim tovaršem k Jurčku in zahteval, da se da g. Repi jesti. Pa vse ni nič pomagalo. Vkljub temu, da je bil rihtar opozorjen, ni storil svoje dolžnosti in je pustil raje po nedolžnem zaprtega, poštenega moža v mrazu, mokroti in lakoti! Fej, stokrat fej takemu nečloveškemu postopanju! Zanimivo je tudi, da ključavnice zapora niso bile zaklenjene. Zunaj stoječi ljudje so jih doli vzeli in jih g. Repi v zapor dali. Ali g. Repa zato ni pobegnil. Stvar izgleda ravno tako, kakor da bi se nalašč vrata odprta pustilo, da bi g. Repa ušel. Potem bi imeli Jurčki vzrok, proti njemu nastopati. Ali Repa je bil bolj zvit . . . Pribiti pa moramo še sledeče: Trije kot poštenjaki znani posestniki (med njimi 2 obč. odbornika) so šli k županu Topolovcu in so hoteli 1000 kron kavčije položiti, ako se g. Repo izpusti. Rihtar Jurček pa tega ni sprejel. Tu se pač vidi, da se je g. Repo nalašč, iz same nagajivosti in predrzne ošabnosti zaprtega držalo. Mi razumemo to prav dobro in čas bode prišel, ko bode i Jurček svojo napako razumel . . .

Plojeva slavnost.

Na Plojevo slavnost, ki se je vršila deloma pri Hufnaglu, deloma pa pri Lasniku, je prišlo okroglo 30 tujcev. Med njimi smo opazili ptujskega advokata dr. Fermevca, mariborskega advokata dr. Rosino, nadalje celi kup šri-barjev teh gospodov. To je bila vsa „lajbgarda“ nesrečnega hofrata, ki se je pač takoj želel, da pride kmalu zopet v Jurzovo kočijo. Od domačinov ni skoraj nobeden s Plojem držal. Celo najzagriženejši „narodnjaki“ so menda raje kog-nak pili, nego bi se potegovali za „izgubljeno stvar.“ Prvi je prišel govoriti dr. Fermevc iz Ptuja, katerega se je preje enkrat smatralo za precej „mirnega“ in „nepolitičnega“ advokata. Mož je postal zdaj že gorak v Ptuj in pričel javno proti vsemu nastopati, kar ne trobi v zviti rog „Narodnega dnevnika“ ali „Sloge“. Pravzaprav je smešno, s kako vnmemo se zdaj ravno „narodna stranka“ za Ploja zavzema, proti kateremu je svoj čas kandidate postavljala. No, dr. Fermevc je pač mislil, da mu bode na Ptujski gori vse gladko šlo. Pa se je zmotil. Komaj je izpregovoril ves prestrašen par besed, ko je stopil vrli naprednjak in občinski odbornik g. Wedenig naprej in je dejal: Je že dobro, da imamo enega kmeta (Mariniča) za častnega občana; ali dohtarjev ne maramo, z dohtarji proč. In ljudstvo je kovaču ploskalo ter vpilo: Proč, pfuj dohtarji, pfuj Ploj, živio Wedenig, hura, hura, Ploj naj se gre solit, s Plojem proč, živio kmetški stan itd. Kakor je Fermevc in pozneje Ploj sam usta odprl, že so kmetje od vseh strani nanj vpili. Ploskanje posameznih „narodnjakov“ je bilo v večnem „fej“-klicanju komaj slišati. Takega častnega sprejema si Ploj pač ni predstavil! Mislil je, da bode vse pred njim na kolenih ležalo, ali zdaj so pa kmetje pljuvali in mu fige kazali. Zanimivo je tudi, da se štiri občinski odborniki na Ptujski gori niso hoteli Plojeve slavnosti udeležiti. Čast tem možem! „Narodnjaki“ so seveda vsi obupani kakor zajci okrog letali. Kupčič n. p. je tekel urnih pet po žandarje in hotel, da naj ti Wedenika aretirajo. Pa tako mogočen ta Kupčič še dolgo ni, da bi se poštene posestnike na njegovo komando zapiralo! Seveda so se tudi pane Klemenčiču kar sline od jeze cedile, menda tudi zato, ker zdaj niti „narodnjaki“ v njegovo krčmo ne zahajajo in bode tam kmalu Haberca s svojimi špeglami edini gost. Nervozno je skakal tudi dr.

Fermevc okoli. Hotel in zahteval je, da naj se kmete zapre. Mi se le čudimo, da niso kmetske pesti zagrmle po njegovem hrbtu. Kajti to si bodejo kmetje na Ptujski gori pač odločno izprosil, da jih bodejo prvaški dohtarji iz Ptuja, ki živijo od kmetskih grošev, lovili kakor šinter pse . . . Vso ljudstvo je bilo torej odločno proti Ploju in je bilo zlasti zaradi nepostavnega postopanja proti g. Repi razburjeno. Pri Lasniku je nastopil m. dr. tudi vrli kmet Andrej Marzidovšek, ki je hofrata Ploja zaradi podpore tako ojstro okregal, da se bode fini gospodek tega gotovo zapomnil. Tudi kmetice so prišle in vpile Ploju v obraz: kje je podpora, kje je obljubljena koruza itd. Z eno besedo: Kmetje so vsi slavnost preprečili in prireditelje osmešili. Mislimo, da Ploj in „narodnjaki“ na Ptujski gori ne bodejo nikdar več kaj podobnega priredili. Proti večeru (okroglo ob pol 6. uri) so se ti „gostje“ tudi že odpeljali. Ploj je prišel v Ptuj bled kot zid. Neki „gost“ iz Maribora je na poti izgubil klobuk; ni prišel nazaj ponj . . .

Razno.

Medtem so se kmetje v vedno večjem številu pred „zaporom“ zbirali. Mogočno je donel klic: Dajte g. Repo vun, odprite vrata! Ljudstvo je bilo tako razburjeno, da je bilo vsak hip bati, da naskoči zapor in reši g. Repo. Župan Jurček pa se ni hotel pokoriti ljudski zahtevi. Kaj ko bi se ljudstvo ne držalo nazaj? Kaj ko bi res razbilo tisto proketo luknjo in vrglo v njo Jurja samega? Prišlo bi do prelivanja krvi in kriva bi bila tega edino Topolovecva trda glava. K sreči se je dalo ljudstvo vendar pomiriti! Zanimivo je, da je bil Topolovec večkrat v zaporu. Mislil je, da ga bode g. Repa morda prosil. Pa se je hudo zmotil! Zvečer ob 8. uri pa je Topolovec s stražmojstrom Planincem prišel in g. Repo izpustil. Omeniti moramo, da ima g. Repa vsled tega nasilnega postopanja rihtarja veliko škodo. Kajti hiša je bila polna gostov in gospodar — zaprt. Najmanjše 200 K je g. Repa izgubil. Za to svoto denarja je rihtar odgovoren! Tudi v zaporu je g. Repa nekaj denarja izgubil. Ko je prišel drugi dan z dvema pričoma k Topolovcu, da mu naj da ključ zapora, da si poišče izgubljeni denar, mu Topolovec ni hotel ključa dati. Poslal ga je k stražmojstru, češ da ima ta ključ. Stražmojster pa je zopet rekel, da ga ima rihtar. Eden teh dveh gospodov se je torej lagal. Na vsak način pa pribijemo, da se je Topolovec bal, da bi kdo ta svinjski zapor videl. Ali mi mu garantiramo, da bode prav rad ključ najdel! G. Repa je vsled prestanih ur v tem zaporu nevarno obbolel in je moral zdravniške pomoči poklicati. Vse to so stvari, katere ima ta čedni rihtar s svojimi hujskači na vesti!

Za danes dovolj! Pretekla nedelja je dokazala, da ljudstvo na Ptujski gori ne mara za Ploja in zaničuje njegove pajdaše. To kmetsko

ljudstvo je pa tudi vidilo, da mu hočejo raz „narodnjaki“ hujskači vso pravico vzeti in hočejo celo kmete v zapore metati. Zato kličejo: Kmetje, ne pustite se za tretji! Združite se in bodite trdni kot skala! Čas bode prišel, ko bode imela kmetska beseda zopet veljavo!

Politični pregled.

Na Dunaju so se vršile te dni nadomestne občinske volitve, pri katerih so seveda klerikalci (ali krščansko-socialci) zmagali. Vendar pa se vidi, da prebivalstvo ne mara več za dr. Gesmanovo politiko, ki zoperstavlja klerikalizem vsak drugi interes.

Laški špijon. V Gorici je bil knjigovodja Peter Andreini zaradi vohunstva v prid Italiji in proti Avstriji na 7 mesecev težke ječe obsodjen. Andreini je bil pravi vzor „neodrešenih“ laških irredentevcev, ki postajajo vedno bolj predrzni.

Dopisi.

Rajhenburg. Včeraj dne 26. t. m. ob pol 12. uri predpoldan se je ponesrečil 26. letni strešni pokrivač Tone Hribar iz Maribora, katere je pokrival tukajšno novo cerkev z eternitom. Nesrečnež je padel iz enega novih stolpov 5 m. visočine in je padel najpreve na cerkven streho in od tam na drugo, potem šele na tla. Razmesaril in polomil se je tako strašno, da je čez eno uro umrl. Mladi delavec je kazal ljudem preveč svojo korajž in srčnost, ker je tudi dne 18. t. m. na obeh po 80 m visokih stolpah na velikem viharju križe ali rože nasajal. Sliši se, da je imenovani že dvakrat pri takem delu padel in sicer enkrat 5 m in drugič 9 m visokine, brez da bi se bil kaj pokvaril. Zdaj ga nesreča zadela. N. p. v m.!

Iz Ptujске gore. Dragi „Štajerc“, pred kratkim zapustil je našo faro č. g. kaplan Jakob Palir. Prav lahko rečemo, da je ž njim odšel eden najboljših duhovnikov, kar jih poznamo ter spoštujemo. G. kaplan si je znal pridobiti povsod ljubezni in prijateljstva in vse je častilo kot pravega moža ter duhovnika, ki stori svojo dolžnost, ki pa ne dela ne prepričane sovraštva. Zahvaljujemo se g. kaplanu za vse dobrote in nauke in upamo, da se nas bo tudi on s takim veseljem spominjal, kakor u njega. Z Bogom! Farani.

Ptujska gora. Ali veljajo postave edino: naprednjake? Mislimo, da ne! Tudi prista slavnoznane „narodne stranke“ menda mora vpoštovati te postave. Gospa Haberca n. p. in oštarijo, v kateri je menda učitelj Klemenčič najboljši gost. Ali to nas končno ne zanima Haberca pa ima tudi domačo tobak-trafiko, se pravi, gostom svoje oštarije sme i cigare prodajati. Zanimivo je že to, da te cigare kupuje v trafiki g. Repe, ki je v neposredni bližini, temveč neke daleč naprej. Mi pa trdimo tudi, da dobijo pri Haberci i taki „gost

Zopet nesreča zrakoplova.

Das zerstörte Zepellin-Luftschiff (ZL) bei Weilburg a. d. Lahn

posamezni deli so predrli balon. Človeško življenje pri temu ni bilo izgubljeno.

Pri mes Weilburg Nemške ponesreči je zopet v lika vojaš ladja za „Z. II.“ Zrakoplo katerega kaže na slika, kak je bil tak po nesre je popohl ma razh 6 dni so k pospravlj Okostje z koplava bilo iz a minija

cigare, kateri nimajo nobene cehe. Preteklo nedeljo n. p. je zahteval neki človek cigare, ki ni imel cehe in jih je dobil. To je nepostavno in opozarjamo finančno oblast na to preziranje postav.

Štajerski kmetje!

Deželni zbor štajerski stopi menda junija meseca zopet skupaj, da prične svoje delovanje. Od tega zasedanja je jako veliko odvisno. Kakor znano, razbila je

prvaška obstrukcija

deželni zbor in je s tem napravila velikansko škodo ljudstvu. Podpore, subvencije, denarji za zgradbe, za regulacije, za brezobrestna posojila itd., vse to je prvaška obstrukcija vrgla v vodo. Prvaški poslanci pa hočejo še naprej onemogočiti delo v deželnem zboru. Še naprej hočejo povečavati vašo bedo!

Kmetje!

Naše potrpežljivosti mora biti enkrat konec! Mi zahtevamo od slovenskih poslancev, da takoj nehajo z obstrukcijo.

Kajti edino potem je mogoče, da dobimo vse to, kar zahtevamo in potrebujemo. Kmetje! Zbirajte se na shodih in odpošiljajte prvaškim poslancem rezolucije, da naj ponehajo z obstrukcijo. Zahtevajte od vaših občinskih zastopov, da isto storijo! Nobeno nasprotno zavijanje vas naj ne zmoti.

Proč z obstrukcijo!

Poslanci morajo se pokoriti ljudski volji!

Novice.

Pozor, inzerenti! Inzerati za „Štajerca“ se sprejemajo razven v upravnistvu tudi še na sledečih krajih:

Maribor: papirna trgovina Rud. Gaisser.

Celje: knjigotrožnica Fritz Rasch.

Radgona: knjigotrožnica J. Semlitsch.

Oj ti prvaški značaj! V Ljubljani izhaja neki prvaški listič „Jutro“, ki ga izdaja svoj čas v srbski službi stoječi mladenič Milan Plut. Ta rrrrradikalni slovenski list prinesel je p. kr. novico, da se je velikanska nesreča zgodila: zagriženi prvaki v Ljubljani so namreč nemško „Union“ pivo pili. . . . To stvar samo ob sebi sicer mi prav dobro razumemo; kajti tega se pač ne more od nikogar zahtevati, da bi vedno rečimo „slovensko pivo“ iz žalsko-laške pivovarne v sebe vlival. Ali tega pa res ne moremo razumeti, da je „Jutro“ na 2. strani čez pivec nemške „Union“ pive pisalo, na 4. strani pa inzerat za isto nemško pivo prineslo. . . . To je pač pravi značaj prvaških hujskačev!

Poškodbe po gosenicah. „Uradni list“ piše: Iz zanesljivih poročil strokovnjakov je razvideti, da proti sadjarstvu v okoljih Štajerske, mejočih na Ogrsko, posebno pa v političnem okraju ptuj-skem, vsled poškodbe po gosenicah katastrofa, ako se ne vkrenejo energični koraki proti temu. Prav posebno bi bilo energično pokončevati iz gnezdov izlezajoče gosenice zlatokrilca in belinater iz jajec prsteničarja izlezajoče gosenice, in sicer tako, da se gosenice zmečkajo s cunjami (cotami) ovitimi okolu droga, da se sežgejo s pomočjo goseničnih bakelj, ali da se gosenice poškrope z enoodstotno raztopino tobačnega izvlečka in možnega mila. Občinska predstojništva se torej opozorijo, da strogo izvršujejo določila zakona z dne 10. decembra 1868. I., dež. zak. št. 5 z 1869. I., zadevajoč naredbe v varstvo poljščin in sadnega drevja zoper škodljive mrčese.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Plojeva fana. Naš ljubeznivi prijatelj Tebničmar, ki je vkljub grehov in nadlog tega sveta vedno dobre volje, nam zopet piše: — „Vi, gospod redakter, Vaše prorokovanje je sicer dobro, ali izpolni se pa nikdar ne. Kolikokrat že ste pisali, da je naš resnicoljubni hofrat Ploj politični Revček Andrejček, ki že čaka na penzijo. Pa le ni tako. Ploja imajo ljudje prav

radi. Jaz Vam lahko celi tucat ljudi navedem, ki imajo Ploja radi, tako n. pr. „kommerzien-rata“ Jurzo, ki ga ima tako rad, da mu vedno kočijo in psička posodi, nadalje dr. Jurtelo, ki sanja s Plojem o lepih časih, ko še niso Koroški kvarili lepih sanj, nadalje učitelja Klemenčiča, kateremu je Ploj obljubil, da bo gledal na znižanje davka na kognak, nadalje ptujski dr. Fermeve, ki je v odboru „narodne stranke“, da pomaga „konzervativcem“, nadalje dr. Rosina, ki se še tudi spominja razvalin prvaštva v Kartagi, nadalje — holt, mislim da dosti več Plojevih pristašev ni. Ako sem katerega iz-pustil, naj se pri mestni policiji zglesi. . . . Zadnjič bil sem v nekem bušenšanku (Plojeva „Sloga“ nas je podučila, da se pravi bušenšanku slovensko gostilna „pod vejo“). Kar nakrat začujem ropot: puf, pef, pej, fej, pfej, pfuj — kaj je to? Tekel sem čez hrib tja na Ptujsko goro. Bilo je tam mnogo ljudi in vsi so se smejali. „Kaj pa imate danes?“ sem jih vprašal. Neka ženica mi je odgovorila: „Ploja žegnamo“. Šel sem naprej in zagledal nakrat izza okna gostilne velikansko fano. In bila je lepa in fina in primerna fana. Zidana pač ni bila. Ali narejena je bila iz starih žakljev. Ti žaklji so bili pač raztrgani, ali tudi vest gotovih slovenskih poslancev je raztrgana. In tako je bila ta fana prava podoba Ploja, posebno zato, ker jo je krasil tudi venec iz brinja; znano pa je, da je Ploju brinje najljubša rastlina. . . . Tam neke v kotu sem se vsedel in spil glazež vinčka in napisal iz vsega srca to-le navdušen „narodno“ pesen:

„Oj fana, fana žakljova,
podoba ti si Plojeva;
skozi luknje tvoje
poslal je svoje
obljube podpore
da jih nikdo dobiti ne more.

Oj fana, fana ti iz cot,
kdor te ne ljubi, je falot!
Tvoj venec iz brinja
nas vse spominja
na čase jasne in plave,
na čase Plojeve slave. . . .“

Hotel sem še naprej pesnariti, ali nastal je zopet ropot; od vseh strani se je čulo klice: Proč s prvaškimi dohtarji, fej Ploj, fej Ploj. . . . Jaz sem postal žalosten, ker sem vedno Ploja ljubil. Ljudje pa so pljuvali in pljuvali. Mislim sem si: Oj ti domovina, izgubljena si. . . . Ali ko pogledam doli po griču, opazim nakrat neke črne pike: ena, dve, pet, osem, deset, dvanajst. Najprve sem mislil, da so to velike podrepne muhe. Potem pa sem opazil, da so te pike človeku podobne. In čez nekaj časa sem vidil, da prihaja Ptujski gori rešitev. Te pike sicer niso bili apostoljni, katerih je bilo tudi dvanajst. Ali te pike so bili — ptujski „sokoli“. . . . V navadnem življenju so te pike „lerpobi“ in enega se je čisto gotovo še jajčja lupina na hrbtu držala. Ali ta dan so bili ti „sokoli“ pravi „rešitelji“. Mislim, da so se vsi moške na Ptujski gori poskrili, ko so jih videli. Vsakdo se je tresil in je trepetal pred temi junaki, ki so hrabro zapeli:

„Mi smo vojaki korenjaki,
kako nas gledajo ljudje. . . .“

papirnat so naše čake
in puške naše iz lesa. . . .“

Tako gospod urednik, je bila Ptujška gora od ptujskih „sokolov“ rešena. Ko bi bil še razgozniški Bračič s svojo „bando“ navzoč, prepričani smo, da bi se bilo zidovje podrolo kakor svoj čas pri mestu Jerihi. . . . In fana, žakljeva fana z brinjevo vejo, ti si hofratsko stranko rešila, ti si nam dala novega poguma. . . . Gospod redakter, nočem, da bi me Ploj za kakšnega „kommerzienrata“ naredil, tudi nočem, da bi mi preskrbel kakšno podporo kakor Gojkoviču, — zato grem raje! Adio, pa ne povejte nikomur, kaj sem Vam pisal. . . .“

Posledice prvaške obstrukcije v štajerskem deželnem zboru se kažejo vedno bolj očitno. Vsak teden lahko o velikanskih svotah denarja poročamo, ki se ga je štajerskemu ljudstvu od ust odtrgalo, to pa zlasti zaradi češke komande, ki je slovenske poslance v obstrukcijo pognala. Razven že znanih hudih dejstev — n. pr. da se kmetom, ki so po toči ali suši prizadeti, ne daje podpor, da se ne dovoli več vinogradnikom brezobrestnih posojil, da se ustavlja regulacije

ob Dravi in Pesnici itd. — naj danes še eno posledico brezvestne te obstrukcije omenimo. Za razne agrarne operacije, torej za gospodarsko zadevo, ki je za kmetijsko ljudstvo naravnost usodepolnega pomena in od katerih je odvisna bodočnost tisočero kmetijskih družin, za te agrarne operacije torej bi imela dati država več stotisoč kron denarja. Država seveda je sklenila, da te velikanske svote, ki bi privedle štajerskemu ljudstvu v prid, le tedaj dovoli, ako da tudi dežela svoj donesek (v znesku 40000 K.) Te svoje dolžnosti pa dežela ni storila, ker so slovenski poslanci s svojo obstrukcijo to preprečili. Tako imajo torej prvaški slovenski poslanci na vesti, da je več stotisoč kron ljudstvu odvzetih. In prvaški poslanci še vedno trdijo, da bode ta nesrečna obstrukcija slovenskemu ljudstvu „pomagala.“ Seveda mu bode pomagala, — na beraško palico. . . . Kmetje na spodnjem Štajerskem, prisilite svoje slovenske poslance, da naj junija meseca gotovo z obstrukcijo ponehajo! Ako bi pa tega v svoji zaslepljenosti ne hoteli storiti, no, potem bode ljudstvo pač v svojem obupu znalo obračunati z njimi!

Anton Gojkovič je lastnik kamnoloma na Ptujski gori. Mož je bil svoj čas precej pametna glava in se zlasti ni hotel vmešavati v politične stvari, o katerih itak veliko ne razume. Zato je imel tudi med Nemci v Mariboru in Gradcu največ odjemalcev svojih izdelkov, kar je gotovo tudi še dandanes tako. Zdel pa mu je p. kr. hofrat Ploj neko podporo izprosjačil in od tega časa sem je Gojkovič popolnoma spre-menjen. Pri vsaki priložnosti kaže zdaj svoje sovraštvo in svojo jezo nad vsem, kar ne trobi v Plojev hofratski rog. Tudi preteklo nedeljo pri škandaloznemu postopanju župana Jurčka se je Gojkovič odlikoval in je nastopal, kakor petelin na gnoju. Dobro, dobro, mi nimamo nič proti temu. Ali ako Gojkovič Nemce že tako hudo sovraži, potem jim naj tudi ne pontuja svoje izdelke. Ali človek, ki hoče doma vse požreti, kar je nemškega, ki se pa po svetu nemškimi kupcem z vsemi mogočimi sredstvi priljuje, tak človek pač ni posebni značaj. Ja, ja, — „svoj k svojim“ in „narodna stranka“, hahaha. . . .

V Hočah so postale razmere vsled politične hujskarje kaplana Krajncu zdaj že naravnost neznosne. Ker vse pritožbe ne pomagajo, da bi tega podrepni mnhi podobnega črnosukneza iz Hoč spravile, skušajo si ljudje na drug način pomagati. Da pri temu tudi vera trpi, bode pač vsakdo razumel. Zdaj se nam pa poroča, da so neznanci 2. maja ponoči kaplanu Kranjcu vsa okna pobili. Nam se tako pobijanje šip gotovo ne dopade. Ali razumljivo je pa to, kajti politična gonja Kranjčeva rodi take pojave. Zdaj vpije Kranjc seveda čez hoče „roparje in tolvaje“. Ali mi pa vprašamo: Zakaj pa pred Kranjcem nikdar ni bil v Hočah noben kaplan tepen ali kamenjan? Zato, ker prejšnji kaplani ravno niso tako fanatično hujskali! Kdor seje veter, žel bode vedno le — vihar!

Kateheti, ne pustite deco zastrupljati! Gotovo živimo v tako nemirnih in neprijetnih časih, da se mora dandanes že sleherni človek s politikom pečati. Ali pri vsemu temu se vendar nekaj lahko zahteva: otroke, nedolžno nežno deco naj se ne pusti s politikom zastrupljati! V Ptujju gledajo učitelji in sploh prizadete osebe strogo nato, da n. pr. ne nosijo otroci raznih „narodnih“ znakov. Naj bode stvar že kakor hoče, gotovo je, da taka znamenja, ki imajo s politikom opraviti, ne spadajo v vrste otrok. Kajti kmalu povzročujejo preprij, jezo, pretep in razne druge pojave, ki ne bi imeli pravzaprav ničesar v otročji duši opraviti. V Ptujju torej učitelstvo tega ne dopusti. Žalibog pa smo opazovali, da imajo na deželi ravno g. kateheti v tem oziru vse druge nazore. Ne vemo, zakaj da pustijo otrokom narodnjaške znake nositi, zakaj jih k temu še celo spodbujajo. To je po našem mnenju velika napaka. Prosimo torej g. katehete in učitelje po deželi, naj temu konec napravijo. Deca in politika nimata ničesar skupnega!

Volitev župana v Št. Ilju se je vršila te dni enkrat. Ker je ednako število naprednih in klerikalnih občinskih zastopnikov, se je morala volitev trikrat brez uspeha izvršiti. Vedno je bilo 6 glasov za naprednega in 6 glasov za kle-

rikalnega župana oddanih. Vsled tega je moral žreb odločiti in odločil je za zagriženega prvaka Thalerja. Tako je torej ta veliki Slovenec Thaler s svojim nemškimi imenom župan v Št. Ilju. Nič ne dene! Mislimo, da je v kljub temu prvaštvu v Št. Ilju odklenkalo in da vse farško nasilje proti temu ničesar napraviti ne more. Št. Ilj bode postal napreden, — in to že ob prihodnjih občinskih volitvah. Klerikalci se torej pač prerano v svojih listah veselijo nad dejstvom, da so imeli pri žrebanju srečo. Nemci pravijo: Der Dumme hat's Glück! Kmalu pa se bode položaj tako temeljito spremenil, da se bodejo prvaki kar čudili. . . Pri volitvi občinskih svetnikov pa prvaki niso imeli več svoje sreče. Izvoljeni ali izžrebani so bili namreč graščak Jos. Hornitzky, dr. F. Mendl in Joh. Freiheim. Naprednjaki torej še niso ubiti. Nasprotno, — mi gremo vedno naprej!

Popravek. Z ozirom na svoječasnó notico glede samomora gđc. učiteljice Laibacher se nam še poroča: Sodnijske preiskave proti dr. Adamu Czmiel so sicer resnično ustavljene, ali zastopnik g. Laibacherja dr. E. Mravlag je stavil subsidiarni predlog glede zasledovanja imenovanega po § 335 k. z. S tem je za nas ta zadeva končana!

„Schweizerhaus“ v Ptuju je ena najlepših gostilen (Volksgarten). Zdaj jo je prevzel krčmar g. Poye, ki si je že zadovoljnost gostov pridobil. Pijače in jedi so izborne in priporočamo to gostilno prav dobro. Kmete opozarjamo, da kupuje krčmar tudi perutnino in „kic“.

Krojaški štrajk v Gradcu je končal s pogodbo, v kateri so stavkujoči delavci nekatere priboljške svojega položaja dosegli.

V Ljutomerju se vršijo občinske volitve dne 12. majnika. Izključeno je, da bi prvaški hujškači kakšne uspehe dosegli. Ljutomer ostane torej napredno mesto!

Šarlah, grozna otroška bolezen, divja v nekaterih krajih ptujske okolice. V sv. Lovrencu dr. p. je bilo v 14 hišah 18 bolnikov, od katerih jih je 10 umrlo.

Nabralo je okrajno glavarstvo v Radgoni za g. Marijo Friedl, ki je pogorela, skupno 216 kron.

Kolo izposodil si je v Mariboru hlapec Fritz od praktikanta Zmaška. Namesto, da bi kolo nazaj pripeljal, ga je pa Fritz raje za 30 kron prodal in denar zapil. Djali so fanta pod ključ.

Prijeti tat. V Mariboru so prijeli in zaprli delavca Antona Puca iz sv. Marjete. Dolgoprstež je kradel kokoši in purice ter jih prodajal.

Smrt požigalke. V Rottenmannu je zažgala dekla Riemelmoser neko šupo in ostala sredi v plamenih. Pridobila je take rane, da je na njih umrla. Baje je to v blaznosti storila.

Kravo (rujavo) v vrednosti 150 K je ukradel neznan tat posestnici Jos. Dokler v Višnjevcu pri Celju.

Smrt v morju. V Pulju je padel infanterist Anton Krajnc iz Celja čez neko skalo v morje in je utonil.

Padel je iz „grušta“ polir Joh. Jamernež v Lučah in se težko poškodoval.

Vsled opeklin umrla je neka kmetica v vasi Tepina pri Konjicah. Hotela je iz peči par kosov lesa vun vzeti. Ali goreči les je padel nanjo in jo je tako težko poškodoval, da je drugi dan umrla.

Vse pride na svetlo. V Mariboru je našel monter Posautz v kastnu vodovoda artiljerijske vojašnice 230 K. Ta denar je baje tisti huzar tja shranil, kateri je svoj čas gđc. Verth okradel.

Vlomili so v Rotvajnu pri branjevki Koss in ukradli 600 K. Baje so to tatvino trije fantje storili, ki se jih je takrat v bližini opazovalo.

Zopet tatvina. V Mariboru so zaprli nočnega čuvaja Jakoba Košnik, ker je bakrene stvari v vrednosti 50 K ukradel.

Velikanski požar. Iz Leobna se poroča, da je v Kalwangu pogorela gozdna graščina viteza Guttmanna. Škode je baje za več kot en milijon kron.

Iz Koroškega.

Prvaška hujškarija v Rožni dolini. Kakor znano, so se prvaški hujškači iz „Š-Mirovega“ tabora s posebno divjostjo na krasno Rožno dolino vrgli, da bi tamošnjo mirno prebivalstvo za panslaviistične cilje pridobili. Skoraj v vsakem kraju v Rožni dolini so prvaki že pričeli sejati

senne razdora in domovinskega izdajstva. Posebno lahko jim je šlo to že zaradi tega, ker so zveze s Kranjsko po novih železnicah tako ugodne postale. Največ truda so si delali prvaki pač v Sv. Jakobu, katero občino so hoteli popolnoma v svoje krepilje dobiti. Shod za shodom, sestanek za sestankom so prirejali skozi leta v sv. Jakobu in vodja vsega tega je bil katoliški duhovnik, znani Ražun. Seveda so imeli prvaki v prvi vrsti namen, da bi vse domače Nemce ali sploh Nemcem prijazne domačine kar žive pohrustali. Koliko se je le proti družini Schuster hujškalo! Pa vse to ni pomagalo. Tudi cirilmetodarska šola ni pomagala. Ljudstvo na Koroškem v pretežni večini želi mir in red. V političnem oziru pa obstoji ves „program“ slovenskih prvakov iz hujškanja proti nemštvu. Tega pa ljudstvo ne mara. Kmetje vedo prav dobro, da zamorejo le tedaj v gospodarskem oziru napredovati in si svoj položaj zboljšati, ako nastopajo skupno z nemškimi sodeželani in sotrpini. Kaj pa znajo slovenski prvaki v gospodarskem oziru, to so v sv. Jakobu dokazali takrat, ko je Kobentar tako lepo upravljaval občinske denarje in je „posojilnica“ tako lepo plačevala. . . Pretekli četrtek, na praznik Nebohoda, so hoteli prvaki v sv. Jakobu zopet veliko hujškarijo napraviti. Naznanili so namreč sokolski izlet. Iz vseh krajev sosedne Kranjske so hoteli zbobnati sokolske pretepače, da bi napredne domačine strahovali. Gotovo bi prišlo do velikih pretepev in morda tudi do prelihanja krvi. Ali oblast je bila vendar tako pametna, da je ta sokolski izlet prepovedala. Tako je ostalo vse mirno. Ravedni smo pač, kako dolgo bodejo kranjski hujškači še po Koroškem svojo strahovlado izvrševali? Ali mislijo ti zaslepljeni pritepenci res, da se bodejo domišljino od njih zoperstavljati in zatirati pustili? Ne, tega pa ne! Po Koroškem se čuje vedno glasnejše klic: **Koroška Korošcem!** In s tem bojnim klicem bodejo znali vrli Korošci braniti svojo domačo grudo pred vsem napadom. Prišel bode čas, ko bodejo Korošci prav pošteno in odločno s kranjskimi rogovileži pomedi!

V Podgorju imajo 17. t. m. veliki sejem (glej današnji inzerat).

Mladi goljuf. V Beljaku je osleparil neki 13 letni deček ženo strojevodje za 5 K. Smrkavega sleparja še niso prijeli.

Požar. V Hubnu pri Beljaku je pogorela šupa posestnika G. Nagiler. Zgorelo je tudi precej krme in nekaj mašin. Škode je za več kot 10.000 K. Baje je neki „vandrovce“ v ne previdnosti zažgal.

Sleparka. Neka vedno pijana ženska v Beljaku je zopet razne osebe osleparila. Ko so jo zaprli, je rekla, da je želela v ječo priti. No, taki želji se pač lahko ustreže.

Temna zadeva. Kolarja Mühlbacher v sv. Rupretu so našli s težko strelno rano. Rekel je, da ga je njegov nasprotnik mesar M. obstrelil.

zaprli. Gre za neko zaljubljeno stvar. Oba sta že dolgo oženjena.

Pri delu je padel delavec Feigl v Celovcu v neko luknjico in se pri temu težko ranil.

Zaprli so v Arnoldsteinu delavca Tomažo Brenčič, Vlado Grbinič in Nikola Conič. Ti trije so 16. p. m. kramarico Pohl iz Beljaka umorili in oropali.

Pazite na deco. Iz Granitztala se poroča, da je prišla 2 letna hčerka posestnika Buchbauer z roko v mašino za rezanje krme. Stroj je odrezal otroku tri prste.

Iz tira skočila je v Arnoldsteinu mašina. Vlak je imel 3 urno zamudo. Druge nesreče ni bilo.

Po svetu.

Volkovi. Iz Serajeve se poroča, da so bili prebivalci Mioca in okolice vkljub mili zimni hudo od volkov nadlegovani. Volkovi so predrzno v hleve silili in ropali koze in ovce.

Čudni par. V Budimpešti je oženil neki 62 letni fabrični vodja 12 letno deklico. Imel je namreč za dobro razvito deklico razmerje. Mati ga je vsled tega h ženitvi prisilila. Takoj po poroki je šla deklica za 4 leta v klošter. Potem šele bode pri „možku spančkala“, ako bode ta še na skušnjenju tega sveta mislil. Oj ti nori svet!

Velikanska povodenj je bila na Srbskem. V Kragujevacu se je 800 hiš podrla. Povsod je polno razvalin, blata in mrličov. Škoda je velikska.

Blazna mati. Zena trgovca Andree v Leipzigu prerezala je najprej svojim 4 otrokom, potem pa sebi vrat. Storila je to v blaznosti. Vsi so mrtvi.

Obglavili so v Luzernu svinjskega trgovca Muffa, ki je umoril 4 osebe. Muff se je pred smrtjo popolnoma spokoril.

Gosenice!

Uničujte gosenice, nabirajte jih raz dreves in sežigajte jih. Pa ni dovolj, da samo sadno drevje čistite. V bližini hiš in sadonosnikov so tudi hrasti in druga drevesa polna mrčesja. Čistite i te, da se sadno drevje ne okuži. Delajte, dokler je čas!

Gospodarske.

Kakšno ima biti vino, ki se toči in kako naj se z njim ravna. Kakšno naj bo vino, ki se toči, je zelo važno, da ve ne le gostilničar in vinotočilec, ampak tudi vinogradnik in vinski trgovec, ker se ravno v vinotočih, gostilnah in restavrantih, posebno pa v vinorodnih krajih, prodaja največ vina. Pri vinu, ki se toči ali prodaja na drobno, ne gre le za navadna in ceno vina, ampak večinoma za boljše in izbornó vinsko kapljico. Iz prej navedenega vzroka se mora pobrigati ne le vinotočilec in gostilničar, ampak tudi vinogradnik za to, da se pridobi kolikor mogoče mnogo vinopivcev. Da se pa to doseže, ne zadošča, da se toči le naravnopravna vina, ki so brez napake in po zmerni ceni, ampak da okus teh vin pivcem kolikor toliko ugaja. Če se v nekaterih krajih dandanes manj vina spiije, kakor se ga je popilo nekdanj, ali pa da ni število vinopivcev naraslo, vzrok je temu gotovo le nepravilno ravnanje z

Božji pot Marija Višarji na Koroškem.

Krasni je romarski cilj Marija Višarja na Koroškem. Sredi v gorovju v nebeški visočini leži s prijazno svojo cerkvico. Letos je že 550 let, odkar obstoji ta božji pot na sosednem Koroškem. Ustanovljen je bil ta kraj namreč leta 1360. Milijoni romarjev so med tem časom že tukaj sreče in tolažbe iskali. Samo lansko leto je obiskalo Marija Višarje 40.000 romarjev. Kakor znano leži ta kraj v bližini Trbiža (Tarvis).

Ali si se že na

„Štajerca“ naročil? Ako ne, stori to takoj?

Zum 550-jährig. Jubiläum d. Wallfahrtsortes Maria Luschari in Kärnten.

inom, ki se toči. V takih krajih se dobi malokdaj korec dobrega vina in posledica temu je, da so pivci nekorec prisljeni piti pivo. Pri današnjih ugodnih projektih zvezah pač ne bo vinotočilcu težko, zadovoljiti svoje goste glede okusa vina. Saj si nabavi prav lahko različna vina in jih med sebo takozreže ali zmeša, da odo taka, kakor pivcem ugajajo. Kdor vino toči, mora krebeti, da bo točil vedno enaka vina. Prinaša naj pa benem vino tako na mizo, da bo vino pivca (takorekoč ablo, naj ga pije. Dasiravno se v marsikaterem kraju a čistost vina mnogo ne gleda, kljub temu bi se mo- lo poskrbeti, da se bo točilo le čisto vino, kajti če je no še tako dobro in brez napake, zgubi takoj na do- ruti, če je le količjak megleno t. j. ni ni nikdar takš- a, kakor bi bilo, če bi bilo popolnoma čisto. Kdor toči ara vina, naj poskrbi, da bodo pravilno vstarana ali anovitna t. j. da se pri točenju ne spremene. V takih rajih, kjer vinogradniki via pravilno ne starajo, bodisi, i jih hranijo v premizih kletih, v katerih vino ne po- e popolnoma, ali pa jih premalo ali celo nič ne pre- kajo, stara vina zavro in postanejo motna, kakor hitro jih vzame iz vinogradnikove kleti in postavi v drug ostar. Gostilničar, ki taka vina kupi, je primoran sta- ti taka vina še nadalje, ako jih hoče prinesiti na mizo. ostilničar pa, ki se mora ukvarjati z nadaljnjim staran- em nezrelih vin, pa mora založiti v vina precejšnjo avnico, ker mora imeti v kleti večjo množino vina, enem pa mora imeti tudi prostorno klet, kakoršne se e očasih celo za drag denar ne dobi. Prejšnjemu nedo- tku, katerega zelo občuti tak, ki toči vino po nizkih nah, bi se prišlo najlaže v okom, ako bi vinogradniki koj na počitku pričeli z vinom pravilno ravnati in od- jali kupcu kolikor mogoče dozorelo vino. Če bi od- jali iz svoje kleti taka vina, pripomogli bi marsikate- ru gostilničarju, da bi mnogo več vina potočil. Sicer dda tudi starejša, dasi še ne popolnoma zrela vina stiti in sicer s prisljnim sredstvi za staranje vin, po- mo pa s filtriranjem, da ostanejo tudi v točilnici vsaj oma čista. Vendar pa zgube filtrirana vina na svežo- oziroma postanejo nekako ubita, čimur pa se lahko omore, ako se jih po filtriranju pusti nekoliko časa odu počivati. Ako bi pa vinogradniki sami pravilno nali z vinom in ga umetno starali, potem bi imel ec z vinom malo ali prav nič cpravilo, vsled tega i manj stroškov. Prav pogostoma pa greše tudi oni, vino točijo in denejo na pipe sode, ki so v razmerju ožino vina, ki ga potočijo, preveliki in točijo potem njih po več tednov. Drugi puste sode, iz katerih to- , na vehi odprte ali pa jih zamaše z veho prav na tem. Pri takem ravnanju pa vino cihne in se pokvari. dar pa ne ravna tudi oni prav, ki pušča vino dalj i v napol praznem sodu, bodisi da sod na vehi tudi aši, kajti tako ohranjeno vino zveči in se ga poloti . Nekateri pokade napol prazen sod z žveplom, da vino ne pokvari. S tem se sicer prepreči, da se vino pokvari. ali navadno se žvepla vino preveč. Po tej pride v vino toliko žveplene sokislina, da pride to- c vina lahko ne le v navskrižje z vinskim zakonom, ak škoduje obenem tudi pivcem na zdravju. Preo- a žveplena sokislina ali žvepleni dim, ki dospe v vino remočini in pogostim žveplanjem, provzroči pivcem asni glavobol in pogostoma mislijo potem pivci, da a to iz alkohola, ki se ga je morda dodalo vinu. i leži vino dalj časa v napol praznem sodu, izloči se jega ogljenčeva kislina, ki se nahaja že od narave em in vino dobi potem okus po zvešenem. Ako se ia z vinom, ki se toči, na tak način, potem pride o tudi zelo solidna in realna vinska tvrdka ob dobro . Ako se ne pototi mnogo vina v kratkem času, naj likar ne deva na pipo velikih sodov, ampak naj se oči vino v primerno majhne sode ali take, ki se o v kratkem izpraznijo. Ako so ravna z vinom na način, potem se ni bati, da bi se vina polotil kan. se toči vino iz manjših sodov in se ga v kratkem či, ni treba pokaditi z žveplom, zlasti tedaj ne, če e utrdilo v prevrtno veho tako pripravo, skozi ka- pribaja v sod popolnoma čist zrak. Še boljše nego a je, ako se stlač v sod s posebno pripravo in z nim pritiskom ogljenčeva kislina. Ogljenčeva kislina iiva v tem slučaju površino vina, ne pusti zraku do in ker zrak do njega ne more, se ne poloti vina kan in ne cik. Ako se rabi za vino, ki se toči nčeva kislina, potem se lahko dene na pipo tudi sode in ni strahu, da bi vino v sodu trpelo, še pa, da bi se pokvarilo. Dobro je tudi, če se one iz kojih se toči, napoji ali impregnira od znotraj rafinom, ker stem se prepreči ne le, da vino ne in ne postane plehko, ampak zabranši tudi usušit- ina. Nikar naj se ne rabi za točenje vina kovina- pip, ampak vedno le lesene. Ta poslednje naj se uporabo naj se pred uporabo pa namoči s parafi- . Take s parafinom napojene pipe ne postanejo i in v pipi se ne napravi na plesen in ne cik, če e pipa tudi več časa v sodu. Kovinaste pipe, pa še tako dobro pocinjene ali celo iz čistega cina, le vinu, ki so se ustavlja v pipi, slab okus. Iz ena- vzroka naj se ne rabi za vino tudi cinastih vrčev, r se jih rabi ponekod, ampak toči naj se vino rajše čene ali posode iz kamene. Napačno je tudi, ako išča vino po več časa v odprtih posodah v točil- v kateri so že tako različni duhovi, kajti vino se h duhov zelo rado navzame. Ako se ne prinaša naravnost iz sode na mizo, naj se dene v stekle- držeče 4 do 5 l, katere dobro zamaši in postavi v lici v posodo s hladno vodo. Tako ravnanje se pri- ča posebno za take slučaje, ki se ne potočijo mnogo in preide več ur, preden se vrče vina izprazni. Go- je vsakomur znano, da je vino okusno le tedaj, če imerno toplo. Ako ni klet ali prostor, v katerem se toči, primerno gorak, potem je treba poskrbeti, da

se vino primerno ohladi ali pa ogreje, preden se prinese na mizo. To se pa doseže najlaže s tem, da se denejo z vinom napolnjeni vrči ali steklenice v kakšno posodo, v kateri se nahaja primerno topla voda. Paziti pa se mora obenem, da se vino preveč in tudi prehitro ne ohladi. Zato nikar postavljati posode z vinom naravnost v led, da bi vino ohladil, ampak raj v vodo in le če je ta pregorka, naj se vrče v njo kose ledu. Ko se vino pije, niso tudi kozarci brez pomena, kajti vino zadobi popolno voljavo te tedaj, če se ga pije iz primerne- ga kozarca. Za vino naj se rabi toraj le kozarce iz čistega, brezbarvnega stekla. Za fina vina naj se pa vsame tanke kozarce z obrušeni gornjim robom, ker če se vino iz takih kozarcev pije, diši boljše, kakor če se ga pije iz kozarcev iz debelega stekla. Ti poslednji se smejo ra- biti le za navadna, nova in še motna vina.

Po „Wein-Ztg.“

Oberlajtnant Hofrichter priznal.

Kakor znano, je oberlajtnant Hofrichter že mesec sem v preiskavi. Dolži se ga namreč večkratnega poizkušene- ga umora s strupom. Kakor znano, dobila je pred 5 meseci cela vrsta oficirjev generalštaba pisma s pilnami, katere so se ponujale kot nekako zdravilo. Te pilne pa so bile s ciankalijem zastrupljene. Eden dotičnih oficirjev je tudi pilne zavžil in bil takoj

Oberleutnant Hofrichter hat ein Geständnis abgelegt

mrtve. Takrat so oberlajtnanta Hofrichterja zaprli, ker so ga sumničili. Ali mož je vedno tajil. Zdaj pa je vso krivdo priznal. Videl je namreč, da ima vojaška sodnija dovolj dokazov. Poskušil je umoriti vse tiste oficirje, ki so bili pred njim, tako da bi po njih smrti sam avanciral. Hofrichterja bodo gotovo na smrt na vislicah obsodili. Tudi njegovo ženo so zdaj zaprli, češ da je kot priča po krivem izpovedala. Eden Hofrichterjevih profosov je dobil tudi že večletno ječo, ker mu je pisma nosil. Hofrichterjeva slika, ki jo tukaj prinašamo, je precej natančna.

Loterijske številke.

Gradec, dne 30. aprila: 50, 84, 85, 41, 71.
Trst, dne 23. aprila: 68, 50, 73, 5, 8.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marko. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Vsak birmanec je nesrečen, ako pri birni ne dobi Böhnel- ure, kajti le tako hoče vsak imeti. Zahtevajte torej takoj veliki cenik od firme Max Böhnel, Dunaj IV., Margaretenstrasse 27/27, ki se ga vsakomur zastoj in franko pošlje. Kdor vpošlje to no- tico, dobi 5% rabata.

Naravna Franc Jožef-ova grenočica je preizkušeno zdravilno sredstvo za močne, dobro re- jene osebe, ki so nagnjene h protinu, pri kate- rih se gre zato, da se s pospešitvijo prebave uredi presnavljanje in odstrani na zanesljiv in lahek način valovanje krvi. „Franc Jožef-ova“ grenočica se je vsled prijetne lastnosti, da celo v malih količinah in brez vsakih nadležnih po- stranskih pojavov zanesljivo učinkuje, izvrstno obnesla. Priporočajo jo prve zdravniške svetovne avtoritete in se dobiva v lekarnah, drogerijah in prodajalnah rudninskih voda. 10

391 **MAGGI** -JEVE
kocke goveje juhe
1 kocka za 5 h
1/4 litra
najfinejše goveje juhe
samo prava z imenom MAGGI in
varstveno znamko zvezdo s križcem.

Za prah neprodorne
kavalske ure, ploščo pravo srebrno ohišje (e. kr. puncirano) s šarnirskim pokrovom za odpreti, popolnoma neprodorne za prah, arab. ali rimske številke, 3 zlati kazalci in izvrstno dobro remontoar-kolesje s patent-postavljenjem kazalcev s tem, da se izvleče krono.
Cena za kos K 12—
z dvojnimi mantelnim K 15—
v jeklu, nikeljnu ali goldinu K 7—
K temu primerne moderne srebrne ve- rižice K 4—.
3 leta garancije. Pošlje po povzetju.
Max Böhnel, Dunaj
IV. Margaretenstrasse šte. 27/27
Ceniki zastoj. 358

Fabrika za opeko v Leitersbergu
pri Mariboru n. D. 380
priporoča od svojih izkušnih kobranih (gekollert), proti vremenu trdnih izdelkov iz ilovičnega materiala mašinsko, stensko, dimniško opeko, nadalje rekontra Zaackenziegel, Pressfalz-, (izde- lano po originalu Wienerberg), Strangfalz- (zistem Stadler in Steinbrück) in Biberschwanziegel.
15 kosov moje „Doppel-Preßfalz“ in „Strangfalz“-opeke krijejo en kvadratni meter strešne plošče. — V 10 ton- skemu vagonu se naloži 6000 kosov Biber, 5000 kosov Strangfalz in 4000 kosov Preßfalz. Razpošilja se na ne- varnost spremljevalca. — Z velespoštovanjem
Franz Derwuschek, stavbinski mojster in fabrični posest- nik. Telefon št. 18.
Zastopniki v posameznih krajih se iščejo in dobijo primerni rabat. Prodajalna mesta v Mariboru: Roman Pachner's Nflg., Postgasse in Ferdinand Rogatsch, trgovec s stavbinskim materialom, Reiserstrasse 26.

Jos. Kasimir
trgovina s špicerijo, barvami in z mešanim blagom nasproti W. Sirk's Nfl. in filijalka nasproti minorit- ske cerkve
v PTUJU
priporoča svojo bogato zalogo najfinejše surove in žgane kave, ruski čaj, kognak, rum, slivovka, najfinejše kandite, župne kocke, mineralne vode, najfinejše namizno olje, bučno olje, jesihova esenca in za izdelovanje žganja itd.
Semena za vrt, polje in travnik, stelja iz šote najboljša stelja, klajno apno, Lukulus, najboljša svinjska krma, karbolinej, teer, strešna papa, Portland-cement i. dr. mn. 360

Priložnostni nakup! 395
Hiršbart
samo K 4— plemeniti hiršbart z lepim rajfom, 14 cm dolg, z okvirjem iz starega srebra in jeleno- vem grandlom, vse skupaj
samo K 4—
Redka priljožnost.
Pošlje po povzetju:
Fenichel, Gembartbinder, Dunaj IX.
Altmittorgasse 3/1.

Od 3 HP do 320 HP.

Najcenejša obratna moč sedanosti. Pri uri in HP 13 vinarja. Ednostavna raba, obrat brez presledka.

Motenje izključeno. Pogori brez ostan- kov, torej brez uma- zanosti in dim- nik. Za kmetijs- ke name- ne, ulin- ski

Bolinder jevi motorji s surovim oljem

obrat, žage in električ- no razsvet- ljava poseb- no dobro.

Proračuni troškov, infor- maciji in pro- spekti zastoj.

Na vprašanja se takoj odgovori. Obrat se lahko ogleda.

Szabó & Wittmann
Gradec
Annenstrasse 30. 254

Sadni mošt
garantirano brez dodatka vode

iz Mošancker-jaboljk se po polovnjakih iz kleti v Krčevini pri Ptujju prod. Vpraša se pri g.

Jg. Rossmann, Ptuj
Untere Draugasse 16. 344

Vozički za otroke
(Kinder-Sitz- und Liegewägen,) v katerih lahko otrok sedi, pa tudi take za ležati, imata vedno v za- logi in priporočata po 12, 16, 20, 24, 30, 35, 40-50 K. Cene so nizke, vozički so lično in močno izdelani. Pismenim naročilom se hitro, pošteno in točno ustreže. 347

BRATA SLAWITSCH, trgovina v PTUJU.

Portland-cement
(Perlmoser)

po najnižjih cenah pri **Franz Makesch**, trgo- vina z železom, kovinskim blagom in orožjem v Ptujju. 220

Posebni priložnostni nakup!

4800 metrov 82 cm širokega rumberškega platna preje 85 h zdaj 55 h. 3000 metrov 150 cm širokega klosterskega platna za rjuh preje K 1-90 zdaj K 1-30. 2500 kosov zarobljenih kompl. velikih rjuh brez šivanja preje K 3-50 zdaj K 2-60. 4000 metrov pisanih ali karir. dobrih tkalnih čajgov, cela širokost za tubne, preje K 1-70 zdaj K 1-10. 2600 metrov težkih damast ročnih obrisačev (Handtuch) preje K 1-10 zdaj 80 h. 3000 metrov krepkih Hand- tuchov za gospodarstvo, preje 80 zdaj 50 h. 860 k. staronemških platnenih namiznih prtov preje K 3-50 zdaj K 2-60. 6000 metrov čisto težkih oksfordov za srajce preje 1 K zdaj 70 h. 2400 metrov krasno izbranih plavih drukov z židanim svitom, preje 70 h, zdaj 50 h. Težki dvojni druk, preje 90 h zdaj 68 h. Krasni šofci za dame enobarvni, vsake barve, preje 3 K zdaj K 1-95. Krasno iz- brana perilna voljna, svila ali temna preje 90 h, zdaj 65 h.

„Kaufhaus zur Südbahn“
Graz, Annenstrasse 63/17. 273

Vkljub tem izrednim cenam se izvrši naročbe čez K 20—, brez nadaljnih stroškov.

Ilustrirani cenik zastoj in franko.

Jakob Matzun
fabrikant v Ptujju

ponuja v nedoseženi kakovosti

Strangfalz — opeko
Doppelfalz — opeko
Biberschwanz — opeko

nadalje v najboljši kako- vosti Weisseneški

Portland-cement
ter izvrstno apno.

Apoteker A. Thierry ^{JOY} **balzam**
(Postavno varstvo)

Edino pristen z nuno kot varnostno znamko.

Vpliva proti krču v želodcu, napenja- nju, zasinjenju, motenju prebavlje- nja, kašlju, boleznim pljuč, bolečinam v prah, hripavosti itd.

Zunaj čisti rane, odstrani boleti, 12 malih ali 6 dvojnih steklenic ali ena velika posebna steklenica K 5—.

Apoteker A. Thierry ja edino pristno **centifolien-mazilo**

vpliva zanesljivo pri bulah, ranah, vnetju še taki stare vrste. 2 dozo K 3-60. Adresira se naj na apoteko angelj-varuha

A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu
Dobi se v največih apotekah. 62

Najnovejša silveroid-anker remontoar ura
Elegantna! Solidna! Krasno, ekstra močno ohišje, platirano, z brušenim faceten-robom ohišja, posrebreno kovinsko cifernico, zlati kazalec, 1 kos 7 K — po povzetju pošlje

J. Schönberger Dunaj IX/L.
Porzellangasse 45/28. 388
Ceniki zastoj in franko.

Več vili podobnih

stanovalnih hiš

vrtem pred hišo in vrtem za zelenjavo se pod najboljšimi plačilnimi pogoji prod. Vpraša se pri g. Alois Riegler, Maribor, Flössergasse 6. 345

Meščanska parna žaga.

novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptujju vaven klanice in plinarake hiše postavljena je nova parna žaga vsakemu v porabo.

vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takej raz- ga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in apahati i. t. d.

ihit, revmatizem in astma

se uspešno odstranijo po rabi mojega leta sem najboljše zaanega Eucalyptus-olja (av- stralski naravni produkt). Cena originalne steklenice 1 K 80 h. Popis z mnogimi sa- hvalnimi pismi zastoj in poštine prosto.

Eucalyptus-milo, najboljšo sredstvo proti pegumi, mozuli, šeki (Leberflecke), finami in nečistosti obraza. — Eucalyptus-bomboni edino vplivni proti kašlju, oslovskemu ka- šlju, astmi itd. 210

ERNST HESS
Klingenthal i. S.

Se dobi v Ptujju lekarna „pri za- morcu“ H. Molitor.

Za sveto birmo!

priporoča svojo bogato zalogo: voščenih vencev, laksnobarvne svilnate trake, bele rokavice in gavage; lakaste, rumene in črne čevlje vsakšne velikosti.

nadalje za fantiče: fine klobučinatne in slam- nate klobuke, narejene obleke, bele srajce, ovratnike in kravate.

ene so jako nizke in postrežba zelo solidna; pošlje se tudi po poštmem povzetju.

FRANC HOINIG
odna trgovina v Ptujju, nasproti gledališča (teatra). 376

Cenjenim gospodinjam
priporočamo najtopleje

pravi :Franckov: pridatek k kavi
kot najboljši kavni surogat,
izdelovan iz tozemskih surovin
v domači tovarni

Henr. Francka sinov
v Zagrebu.

Zagreb.

Kralj. hrv.-slav.-dal. dežel.-vlad.
ukaz 31. jul. 1900; št. 3767.

X 7571. 061.

Johann Koss, Celje na kolodvorskem prostoru na voglu (Stadt Wien) 170

priporočamo zaradi njene solidnosti in nizkih cen najtoplejše.

Josef Murschetz

kamnosek in trgovina s stavbenim materijalom
v Ptuj
(pri železniškem prehodu)
priporoča

svojo veliko zalogo lepih nagrobnih kamnov po najnižjih cenah. Nadalje apno in cement (prvo-rzredno blago). Cementne cevi vsake velikosti se najceneje oddaja. 315

Varstvena marka „Anker“

Liniment Caspici comp.

nadomestilo za
anker-pain-expeller

je znano kot odpekljajoče, izvrstno in bolečine odstranjajoče sredstvo pri prehlajenju itd. Dobi se v vseh apotekah po 80 h, 1.40 in K 2.— Pri nakupu tega priljubljenega domačega sredstva naj se pazi na originalne steklenice v skatljah z našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno to sredstvo.

Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“
v Pragi, Elisabethstr. št. 5 nov.
Razpošilja se vsak dan. 637

**Garantirano pristna originalna
natura vina.** 521

Štajersko deželno vino, belo	K 28.—
Štajersko vino iz gore, belo	32.—
Štajersko Šiler-vino, najfinejše	32.—
Terrano, rdeče kravno vino	32.—
Silvanec, beli, fino namizno vino	36.—
Risling, beli, fino namizno vino	40.—
Velefina bela, stara namizna vina	48.—

pri 100 litrih prodaja in razpošilja od vinske kleti v velikem posloju šporkase

Otto KUSTER, Celje
na Štajerskem.

V. SCHULFINK

trgovina s špicerijo 293

v Ptuj (Hauptplatz)

priporoča svojo bogato zalogo vsega špicerijskega blaga, ter riža, kave, sladkorja, namiznega olja, olja iz pešk, semena za deteljo, „raffia“, bakreni vitriol in gumi za cepljenje.

Styria- bicikelni

Novi modeli 1910.
Cenaza gotov denar:

Styria-bicikelni (Strassenrad) K 140—160.
Styria-bicikelni (feinst. Strassenrad) K 180—200.
Styria-bicikelni (Halbrennmaschine) K 240—260.

(Halbrennmaschinen) s patent Styria-Glockenlager. Ze rabljene, toda še prav dobre bicikelne od 60 do 100 K. Po ugodnih pogojih prodajava na obroke samo zanesljivim kupcem in proti dvanaestmesečnemu plačilu in sicer samo nova kolesa. Na zahtevanje vsakomur, ki misli bicikel kupiti, se pošlje cenik. Styria-bicikelni so dandanašnji najimenternejši fabrikati, in največja tovarna na Avstrijskem izdeluje te bicikelne kakor tudi posamezne dele.

V zalogi imava tudi vse posamezne dele bicikelnov in tudi Reithoferjeve zračne cevi (Luftschläuche und Laufmängel.)

Brata Slawitsch, Ptuj

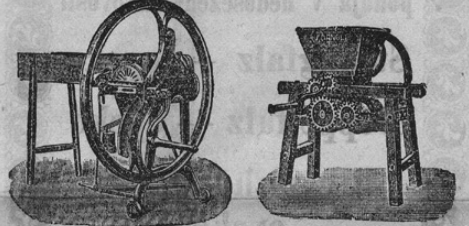
generalna zastopnika za okraje 266
Ptuj, Ormuž, Rogatec in Središče.

Naročila naj se pošljejo na naš naslov, ker fabrika posameznih koles ne razpošilja in ne prodaja privatnim osebam.

Fabrika kmetiskih in vinogradniških
mašin

Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu

(Štajersko)

priporoča najnovejše vitale mlatilne stroje, stroje za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, rebler za koruzo, sesalnice za gnojnico, trijerje, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne grablje (Handschlepp- und Pferdeheurechen) za mrvo obračati, stroj za košnjo trave in žitja, najnovejše gleisdorfske sadne mline v kamenitih valčkih zacinane, hidravlične preše, preše za sadje in vino. (Orig. Oberdruck Differential Hebelpresswerke) patent „Düchschler“, daje največ tekočine, se dobije le pri meni. Angleške nože (Gusstahl), rezervne dele, prodaja mašin na čas in garancijo. — Cenik zastoj in franko.

Ljudska kopelj mestna kopališča v Ptuj

Čas za kovanje: na delavnikih od 12. do 2. ure popoldne (blagajna je od 12. do zaprta); na nedeljah in praznikih od 11. ure opoldne.

1 kopelj z vročim zrakom, paro ali „brat“ z rjuho K — 60; postrežba K — 10

Najboljša pemska razpredaja

Ceno perje za po

1 kg. sivih šlisanih 2 K; 10 40 h; na pol belih 2 K 20 4 K; belih mehkih 5 K 10 10 najfinejših, sneženo-belih 6 K 40 h, 8 K; 1 kg. ban nen) sivoga 6 K, 7 K; belog najfinejši prni 12 K. Ako se vzame 5 K, potem h

Gotove postelje

iz krepkega, rdečega, plavega, belega ali rumenega 1 tahent, 180 cm. dolg, 116 cm. širok, z 2 glavama in vrata 80 cm. dolga, 58 cm. široka, napolnjene z naria trajna in flavmaslim perjem za postelje 16 K; pol-du čune 24 K; posamezni tahenti 10 K, 12 K, 14 K; glavne blazine 3 K, 3 K 60, 4 K. Se pošlje po par 18 K naprej franko. Izposoja ali vrnitev franko de Kar ne dopada denar nazaj. S. Benisch, Deschenhl Böhmerwald. Cenik gratis in franko.

V mestu Brežice na

proda se zaradi preselitve prosto stoječo, enonad zelo masivno zidano, skoraj novo

stanovalno hišo

z vrtom za zelenjavo in kinč, dve njivi in pašja je zelo nizka 32.000 K pri naplačilu z dogov

Hiša obsega: 10 sob, 4 kuhinje, 2 velbani be kleti, dervarnica na dvorišču s 5 odd., vodnjak rišču. Hiša je v najemu in nosi okroglo 1400 K Hiša je 15 minut od železniške postaje oddaljena na okrajni cesti, na prometa bogati kolodvorske primerna je torej za vsako obrt, istotako za nista ali privatnega. Pri objektu nahajajoči se istotako ob cesti in se zamore porabiti kot lep beni prostor. V bližini se mnogo zida. — Vn pri g. Konrad Neuhold, hotélir v Slov. B ali pa pri upravi „Štajerca“

Otročji vozički

v zelo velikem izbiru se dobivajo že od 12 kron naprej v novi veliki manufaktorni trgovini

Johann Ross

Celje

na kolodvorskem prostoru.

Na zahtevanja se pošlje cenik poštine prosto.

3 leta garancije

Original- železniška Roskopf K 5.—

z dvojnim manteljnomo K 7.— iz garantirano pristnega nikeljna, ki ostane skozinskoz bel in z drugim manteljnomo za prah. Kolesje je za železniške štrapece s posebno krepkimi osami in kame-nji narejeno, tako da ako ura doli pade ali se jo sune, se ji nič ne zgodi; grè čisto natan-ko na minuto; zav eže m se torej za vsako uro po 14 dnevni izkušnji denar vrniti. Garancija 3 leta.

Zahtevajte cenik brezplačno z nad 1000 slikami

A. Kiffmann

špecialist samo boljših ur in fabrična zaloga ur, zlatega ter srebrnega blaga

Mariboru P. 1.

Za kar ne dopade, denar nazaj!

Prava srebrna remontoar, natan kakor slika, močno, masivno obli lepa, barvana cifernica, najfinejše lesje, vse v kamenju tekoče K 10

Ista z dvojnim manteljnomo „ 12

Srebrne ure v ceni kvalitete „ 7